

S Z O V J E T U N I Ó B A N J Á R T U N K . . .

Asztrahány a Volga partján terül el. Mi hatan, orosz szakos bölcsészek itt töltöttünk egy évet szovjet emberek, szovjet fiatalok között, és számos élménnyel, emlékekkel megrakodva tértünk haza. Ezekből villan fel néhány mozzanat az elkövetkező sorokban:

Az első benyomások kellemesek voltak. Meleg, baráti fogadtatásban volt részünk, annál inkább, mert magyar diákok előttünk még nem jártak e Styepán Rázin és Csernisevszkij nevét eszünkbe idéző városban.

Szovjet diáktársaink nem hagytak magunkra, segítettek beilleszkedni, ha lehet így mondani, szinte "körülfolytak" bennünket.

Az első, ami szemünkbe tűnt, az az önzetlenség, amivel egymáshoz és hozzánk is viszonyultak. Egyáltalán nem anyagiasság, nem filézkeskednek, pedig kevesebb ösztöndíjat /amit náluk is a tanulmányi eredmény határoz meg döntően/ kapnak, mint mi, és ami nekünk először furcsa volt, nincs menza. Bisztróokban, büfékben étkeznek - jóval olcsóbban, mint nálunk -, de nagyon sokan készítették ebédjüket a kollégium konyhájában is. Sok fiú háziasszonyokat megszerényítő ügyességgel sürgött-forgott. Ez az önellátás arra is vonatkozik, hogy maguk tartják rendben a kollégiumot, takarítónők csak a mellékhelyiségeket takarítják. Őszi és tavaszi nagytakarítás idején pedig egy-egy vasárnap délelőttjüket áldozták fel arra, hogy mindent "puccba vágjanak", beleértve az ablakpucolástól az ajtók lemosásáig.

A fő probléma azonban számukra is az egyetem. Náluk az előadások látogatása kötelező, katalógus azonban nincs. Ennek ellenére azt tapasztaltuk, hogy az órákon való részvétel maximális. Noha az

egyes tárgyakból a követelmény elég magas, a tanulással nem erőltetik meg magukat. Vizsgák előtt minden diáknak be kell számolnia a kötelező irodalomból, néha az előadásokon leadott anyagból is. Ha valakinek ez nem sikerül, négyszer-ötször is megismételtetik vele. Az irodalomvizsgán komoly mennyiségű memoritert kérnek számon, kölönként 10-15 verset is.

Nagyon szigorúan veszik a tanárok az órákról való késést. Az első napokban csodálkozva álltunk meg a szegyetábla előtt, melyen az elkésők fotói "diszelegtek" -, később megszoktuk.

A mozgalmi élet - úgy találtuk - kötöttebb, fegyelmezettebb, mint nálunk. Nyáron a Komszomol tagjai egy hónapos társadalmi munkán vesznek részt, sokszor bizony nem éppen rózsás körülmények között. Ősszel a betakarításnál segítenek, de nem mondanak le a szórakozásról sem. Minden ünnep alkalmával "vécser"-t rendeznek. Ezek különböző színvonalúak.

Es egy pompás találmány, amit nem ártana, ha nálunk is megszívlelnének az illetékesek. A szovjet diákok aug. 15. és jun. 15. között nemcsak ötször, hanem annyiszor részesülnek utazási kedvezményben, ahányszor szükségük van rá. A diákigazolvány felmutatásával automatikusan féláron utazhatnak repülőgépen, vonaton vagy hajón.

Mindent összevetve, kisebb kellemetlenségeket is beszámítva szívesen gondolunk vissza az elmúlt évre, örömmel szállnánk fel újból arra a vonatra, amelyik a Szovjetunióba indul.

Fehér Gizella